

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۱۲ تیر ۱۴۰۲

خطبه‌ی ولادت امام هادی (ع)

حمد و ستایش سزاوار خداوند با کبریا و جبروت و عظیم است که صاحب گذشت و مهربانی و آمرزش بی‌نظیر می‌باشد. پاک و منزّه است و مقتدر و قدرتمند است و بی‌همتا که شکافنده‌ی دانه و آگاه به هر راز پنهان و شنونده‌ی هر نجوا، بیننده‌ی هر نادیده و عمل‌کننده به وعده، درگذر کننده از لغزش‌ها، پوشاننده‌ی عیب‌ها و برطرف‌کننده‌ی گرفتاری‌هاست.

خداوندا شکر و سپاس تو را سزااست که آفریدی انسان را، تاج عزت بر سرش نهادی و طوق‌های شرافت را بر گردنش افکندی و خلیفه‌ی خود قرار دادی و بر دیگر مخلوقات برتری بخشیدی و در بهشت خود جای دادی ولی افسوس که زمین جایگاه انسان گردید و در این غربت با سختی‌ها و مشکلات روبرو شد و کسانی که این هجران را با تمام وجود درک کنند جهد و کوشش خواهند نمود که دگربار به بهشت قرب تو درآیند.

پس سلام بر دقایقی که جان‌ها در مخزن اسرارشان منتظر آن هستند تا با نوایی از جا برخیزند و خاک سال‌ها انتظار را از ظاهر جان بزدایند و به‌طرف جانانشان حرکت کنند. دست‌هایشان را بگشایند تا نعمت محبت را در آغوش گیرند و مهمان خالقشان شوند. رنج‌ها را فراموش کنند و به خانه‌ی سال‌ها هجران کرده‌شان بازگردند پس باید در آیات کریمه‌ی قرآن اندیشه کرد تا خود و خدای خود را شناخت تا سوزش غم این هجران را درک کرد و تأسف خورد که انسان به چه عزتی و چه مقامی آفریده شد. حال اگر شناخت و درک و عمل نکرد در چه ذلت و پستی زندگی می‌کند و خداوند کریم از رحمت و مهربانی واسعه‌ی خود انسان را مدد کرد تا دوباره به مکان اصلی خود بازگردد. افسوس که جان‌ها از جانانشان جدا شدند و به دیار غربت آمدند و از هر آشنایی سراغ جانان خویش گرفتند و آن جانان را نزد کسی یافتند که جرقه‌های توحید در جان مبارکش بود و به هر جانی که به آن متصل می‌شد آن جان را از خرمی توحید گلستان می‌کرد و آن جان، خاتم‌الانبیاء حضرت محمد مصطفی (ص) بود که

همواره رحمتش را از پس رحمتی مژده می‌داد پس دست توصل به ایشان و اهل‌بیتش اگر دادیم مطمئن باشیم نجات و رستگاری ابدی نصیب ما خواهد شد. چون برکت‌های الهی در جان‌هایی قرار دارد که دم و بازدمی منور با آیات الهی دارند و آنگاه که آنان آیات الهی را بخوانند مأموران الهی نامشان را سؤال کنند جز آنچه پروردگار کریم با آن نام آنان را خوانده ندارد و آن نام عبدالله است که ما در این شب مبارک به میلاد یکی از ایشان در این خانه‌ی مقدس حضور داریم. نام مبارکشان علی و از القابشان نقی، هادی و نجیب و کنیه‌شان ابوالحسن می‌باشد.

حضرت امام هادی (ع) در سال ۲۱۲ هجری در مدینه متولد شدند. پدرشان امام محمدتقی جواد (ع) و مادرشان فاضله و عفیفه به نام سمانه بود و در سال ۲۲۰ هجری در مدینه به امامت رسیدند. پس از ۱۳ سال متوکل عباسی، امام هادی (ع) را به سامرا تبعید و تحت نظر گرفت و مرتب دستور تفتیش منزلشان را صادر می‌کرد. او جو بسیار خفقان آمیزی را حکم‌فرما کرده بود و سخت‌گیری و فشار زیادی را بر شیعیان اعمال می‌کرد و آنان را در محاصره‌ی اقتصادی قرار داده بود و به شاعران درباری مال فراوانی می‌داد تا در اشعار خود به ائمه بی‌احترامی کنند و خود بیت‌امال مسلمین را صرف خوش‌گذرانی می‌کرد. امام هادی (ع) با وجود اینکه شدیداً تحت نظر بود اما لحظه‌ای از تلاش دست برنداشت و فعالیت‌های خود را به شیوه‌ای مطابق اوضاع زمان خویش به پیش برد و به مردم از راه‌های گوناگون آگاهی داد. منصب امامت و مقام علمی خود را در طی سخنان خویش و از مناظرات و پرسش و پاسخ‌های علمی آشکار کرده و تثبیت نمود و عدم مشروطیت حکومت عباسی را اعلام فرمود و همچنین مردم و شیعیان را نسبت به غیبت حضرت مهدی (عج) آماده می‌فرمود و از ایشان چندین دعا و زیارت‌نامه بر جای مانده که از مشهورترین آن زیارت جامعه‌ی کبیره است. این زیارت دارای سند صحیح بوده و از نظر بلاغت نیز در بالاترین درجه قرار دارد و مفاهیمی بسیار عالی و مطالبی بدیع دارد.

اینک ضمن عرض تبریک و تهنیت به ساحت مقدس مولایمان امام عصر و زمان اباصالح المهدی (عج) به مناسبت میلاد پدر بزرگوارشان امام هادی (ع) با فرازی از زیارت جامعه‌ی کبیره خدمتشان ابراز می‌داریم:

مولای من پدر و مادرم و جان و اهل و مالم به فدای شما، خداوند کریم چیزی به شما عنایت فرمود که به هیچ‌کس آن را عطا نکرده. هر صاحب منزلتی در برابر بلندای مقام شما سر به زیر افکنده و هر متکبری در فرمان‌برداری از شما اعتراف کند و هر صاحب سلطه‌ای در برابر فضل شما فروتنی و خضوع نماید و هر چیزی در برابر شما رام گردد و زمین به نور شما تابان شود و با ولایت شما ظفرمندان به کامیابی رسند. به بیعت از شما طریق خوشنودی الهی پیموده شود و غضب خدای رحمان شامل منکر ولایت شما باشد.

مولای من خداوند ما را به وجود شما از خواری درآورد و گرفتاری‌های شدید را برطرف نمود و ما را از لبه‌ی پرتگاه هلاکت‌ها و آتش نجات بخشید پس به واسطه‌ی خیر و برکت وجود مبارکتان با قلبی آکنده از شوق و اشتیاق دیدار و ظهورتان فریاد خواهیم زد:

اللهم عجل لولیک الفرج